Kom maar

Kom maar

Neem het verdriet van de wereld,
laat maar komen…
Kom me maar halen en
laat me maar vallen.
Vallen in de put…
van benauwing en verdriet.
Daar beneden wacht ik op je
en sta klaar om je te vangen.

Als op veren zul je landen,
in zachte liefde omhult.
Kom uit je ei en
worstel je vrij en
breek door de schil!
Ik kan het niet voor je doen,
eigen snavel moet je gebruiken,
benieuwd wat je bent?
Het ei is altijd het zelfde,
maar de vogel is anders!